

[Aksel Larsen.]

skal være tale om en ensidig dansk afgivelse af suveræniteten, og det ærede medlem hr. Bomholt erkender her, at når man læser paragraffen, kan det se ud, som om en ensidig suverænitetsafgivelse kunne være mulig; denne opfattelse er imidlertid urigtig, siger det ærede medlem hr. Bomholt. Han tilføjer, at vi i grundlovskommissionen er gået ud fra, at der skulle være gensidighed og ligelighed. Nej, undskyld, må vi nu være her. Dette spørgsmål har overhovedet ikke været diskuteret. Det har ikke været nævnt fra nogen side i grundlovskommissionen. Det ærede medlem hr. Bomholt ved det. I forfatningskommissionen har det på min foranledning været nævnt, at formuleringen af § 20 giver mulighed for, at et rigsdagsflertal kan overgive indenrigsk dansk myndighed til repræsentanter for fremmede magter, camoufleret som mellemfolkelig myndighed. Ingen har protesteret mod, at dette er muligt. Ingen har sagt: ja, men det vil vi kun gøre under forudsætning af gensidighed. Ingen har sagt det. Det står ikke i paragraffen.

Uanset hvilke erklæringer man så måtte afgive her om, at dette er meningen, ændrer det ikke paragraffen, og jeg tror ikke på sådanne erklæringer. Jeg har oplevet tilstrækkelig mange erklæringer i de sidste år om, at forudsætningen for, at vi tiltræder Marshallplanen, forudsætningen for, at vi tiltræder Atlantpagten, er det og det og det, f. eks. at der ikke vil blive spørgsmål om fremmede tropper i Danmark i fredstid, en højtidelig erklæring afgivet af regeringen Hødtoft ved dens udenrigsminister, og nu arbejder man febrilsk på at få fremmede tropper her til landet. Jeg giver ikke fem flade aluminiumsrør for erklæringer fra denne talerstol, hvadenten de afgives af det ærede medlem hr. Bomholt eller den højtærede udenrigsminister, om, at forudsætningen er ganske vist ligelighed og gensidighed, for jeg ved, at det vil man løbe fra, såsnart det passer i krammet.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at sådanne erklæringer heller ikke kan være noget værd. Lad os tænke på det mest nærliggende, amerikanske militærstyrker, der baseres i Danmark. Man er i fuld gang med forberedelserne, og regeringen er — det er vi jo klar over — sindet sammen med socialdemokratiet, når folkeafstemningen er godt eller dårligt overstået, men ikke før,

at konfirmere historien formelt her i tinget. Så bliver der spørgsmålet om jurisdiktion. Kom ikke her og fortæl, at amerikanerne vil underkaste sig dansk lov, dansk politi, dansk domsmyndighed. Selvfølgelig ikke. Det gør de ikke i England. Lad så være at være så naiv at tro, at det vil de gøre i Danmark. Nej, de vil forlange jurisdiktion, amerikansk jurisdiktion. Ja, det kan gennemføres af et rigsdagsflertal, eventuelt efter en folkeafstemning efter de parodiske regler i § 42, men der er jo ikke tale om nogen gensidighed. Enhver ved, at det for det første — og det turde være det afgørende — er praktisk politisk udelukket, at Amerikas Forenede Stater nogensinde tillader, at nogen af deres allierede får militære baser på Amerikas Forenede Staters territorium, og at tale om amerikansk suverænitetsafgivelse, såvel i nationale som i internationale spørgsmål, er det rene nonsens. Det kan ikke lade sig gøre efter amerikansk politisk praksis og heller ikke efter amerikanske forfatningsmæssige traditioner eller efter den amerikanske forfatnings bogstav.

For at undgå misforståelse gentager jeg, at naturligvis kan det enkelte land, den enkelte stat, ikke holde fast ved, at den skal have ubetinget suverænitet i internationale forhold. Suveræniteten må fornuftigvis begrænses, det er rimeligt, ved en form for international voldgiftsdomstol o. lign. Men i nationale spørgsmål, i indre politiske spørgsmål, i indre økonomiske spørgsmål, i indre sociale spørgsmål, der må hvert enkelt land være suverænt. For at gøre det rigtig klart vil jeg gentage: det vil ikke engang kunne tænkes, at Amerikas Forenede Stater afgiver deres internationale suverænitet til det, man i § 20 kalder et mellemfolkeligt organ, og da slet ikke, at det afgiver nogen indre national suverænitet. Det ved det ærede medlem hr. Bomholt. Det ved udenrigsministeren. Hold så op med den snak om, at forudsætningen er ligelighed og gensidighed. Der bliver ingen ligelighed og gensidighed. Og igen til det ærede medlem hr. Bomholt: hvad skal det til fra denne talerstol at sige en usandhed om, at i forfatningskommissionen gik vi ud fra, at det kun var under forudsætning af ligelighed og gensidighed, når dette ikke har været nævnt og ikke har været tænkt i forfatningskommissionen, heller ikke af det ærede medlem hr. Bomholt!

Ja, denne § 20 anser jeg for det væsent-